

Grundloven — det er i det Mindſte vor Opfattelſe. Det ærede Medlem er bleven kaldt til Orden for ſine ſtærke Ytringer; jeg ſtal derfor ikke oplæſe dem, men kun gjøre den Bemærkning, at det er ikke ſaa vanſkeligt at kjende Folkſtemningen rundt i Landet. Folkſtemningen er efter min fulde Overbeviſning et Kunſtprodukt, et Produkt af en gjennem en Række ſyſtematiſt ført Agitation, en Agitation, der har brugt Ord og Midler af alle Arter og været henſynsløs til det Yderſte, Alt for at rokke den loyale Følelſe, den Hengivenhedsfølelſe for Kongehuset, ſom er nedarbejdet i Danmark. Det ligger ikke til det danſke Folk, alle diſſe Symptomer paa, hvad han ſaa ſmagfuldt betegnede. Det er Agitationens Frugt, og naar Regjeringen har ſøgt at ſikre ſig ordnede Tilſtande, ſaa er det ikke for at fremkalde Kjærlighed til Kongehuset, men det er for at forhindre de Herrer Agitatorer i at udfaa Had og Had og atter Had, hvad der ſaa mangfoldige Gange er forſøgt.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 8de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Breinholt: Det ærede 7de Medlem for 1ſte Kreds (Broberg) udtalte, at der var en formel Forſkjel mellem det Forſøg paa en Overenſtomſt, ſom han havde ønsket gjort, og det Forſøg der var anſtillet fra vor Side i Udvalget. Jeg veed ikke, hvorvidt han havde Ret i at kalde det en formel Forſkjel; kun det veed jeg, at Forſkjellen var meget betydelig, nemlig den, at han ønskede Laanet givet paa den Betingelſe, at enhver Kommune, der fandtes at være i en vis Rigdoms Overflødighed, kunde, hvis den kom i Tanker om det, en Gang i Tiden betale det tilbage; hvorimod det andet Forſøgs Grundlag kun gif ud paa at yde Laan til Kommuner, der ſkulde tilbagebetales, undtagen hvis de godtgjorde, at de ikke uden ſtor Vanſkelighed kunde gjøre det. Jeg kjender det ærede Medlems ſunde, dygtige og forretningsmæssige Sands alt for vel til, at jeg noget Dieblik ſkulde være i Tvivl om, hvilke Slags Laan, denne hans ſunde Sands i det Hele vilde byde ham at tilbyde.

Møhlen: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg ønsker at fremsætte, idet jeg i Øvrigt henholder mig til, hvad der er udtalt ſaa fuldt og ſikkert fra forſkjellige andre Meningsfællers Side. Jeg vil kun ſige, at naar det ærede 2det Medlem for 7de Kreds begyndte med at pointere, at han vilde yde Hjælp ſtrax, ſaa vil jeg ſige, at det er en Paastand, ſom

ikke er rigtig. Thi der er ikke Tvivl om, at inden den Hjælp kunde naae at blive uddelt, maatte der hengaa lang Tid, at ſige, hvis man vilde uddele den rigtig og forſvarlig efter Diemedet. Der ſkulde for det Førſte foretages Beregninger og Optællinger, Indberetninger, Frem- og Tilbagefridelſer osv. Men ſaa er der en Hovedting, ſom det gjælder om, og det er at finde de Arbejdsløſe, ſom oven virkelig var beſtemt for, og ſom paa Grund af ſieblikkelige Forhold have miſtet det Arbejde, de have havt; for der er ikke Tvivl om, at ved en ſaadan Veilighed vil der mylre frem af dem, der ſaa at ſige ikke have arbejdet nogen Tid, og det vilde være dem, der ſtillede ſig i første Række. Det er en Erfaring, man har fra Smedestruen. Da kom der i Hundredvis af Folk, ſom ikke havde arbejdet og meldte ſig ind, og ſaa maatte man give dem Underſtøttelſe, for at de ikke nu ſkulde tage Arbejdet op, og ſaa fik Folk, ſom gjennem adskillige Tider ikke havde tænkt paa at beſtjæftige ſig med den Profefſion, Underſtøttelſe paa denne Maade. Saaledes vil Forholdet blive. Dette at ſondre mellem dem, ſom virkelig fortjene at komme i Betragtning, og Andre, ſom ville melde ſig for at komme i Betragtning, vil være et Arbejde, ſom i mange Kommuner vil tage ſaa lang Tid, at hvis man virkelig vilde anſtille Underſøgelse, ſaaledes ſom man burde for at komme til et rigtigt og retfærdigt Reſultat, kunde det trække lang Tid ud. Vil man laſte Pengene ud uden fornøden Overvejelſe, ſiger jeg, at det vilde være en Uretfærdighed, ſom der ikke er Grund til at yde nogenſomhelſt Hjælp til. Saa holdt det ærede Medlem en Lovtale over de Fattiges Kaſſer. — Det kan jeg være ſaa fuldstændig enig i. Jeg finder, det er en overmaade fortjenſtfuld Inſtitution, men jeg mener blot, at lige ſaa vel denne Underſtøttelſe ſom den almindelige Fattigunderſtøttelſe er ved Lovgivning henlagt under Kommunerne, at det alſaa ogſaa er en Kommunefag, og at det vil forvandle de Fattiges Kaſſes Beſtaffenhed, naar man pludſelig fylder den med Tilſkud fra Statskaſſen. Jeg vil minde om, at da et ſaadant Forſlag første Gang her var til Behandling, ſagde et æret Medlem ogſaa, at det vilde være en Udælæggeſe, for ſaa vidt ſom man maatte befrygte, at de Indtægtskilder, der hidtil havde flydt fra den private Godgjørenhed, vilde ſtoppe i det Dieblik man kunde ſige: ja, naar Stat og Kommune fappes om at fylde diſſe Kaſſer, er der ikke længer Grund til at ſtøtte dem; ſaa vil man netop udfætte ſig for, at diſſe Kaſſers Natur bliver en ganſke anden, og at